

foreligget saa længe, som Forretningsordenen forlanger, forinden Sagens Foretagelse. Under de forhaandenværende Omstændigheder kan jeg ikke tænke mig, at nogen skulde have noget imod, at Sagen foretages. (Ophold). Dette vil altsaa ske.

Uden for Betænkningen var intet Uendingsforslag stillet.

Under Forhandling fattes Finansloovforslagets Udgiftsside, §§ 12—18 med de dertil hørende Uendingsforslag.

Ordføreren (Steffensen): Til de Paragraffer, som ere satte under Forhandling, nemlig §§ 12—18, er der stillet 2 Uendingsforslag, nemlig Forslagene under Nr. 6 og 7 til § 18. — Det første Uendingsforslag er stillet af Udenrigsministeren og tiltraadt af Flertallet. Det gaar ud paa at bevilge Lønning til en tredje Departementssekretær i Udenrigsministeriet og er et af de Forslag, som Landstinget allerede vedtog i Fjor i Betragtning af den stærke Forøgelse af Arbejdet under dette Ministerium. Jeg skal anbefale, at dette Forslag ogsaa i Aar vedtages af Tinget. — Under Nr. 7 har Flertallet stillet Forslag om at lade en Underkonto under D. 6 i § 18, Tilskud til det internationale Fredsbureau i Bern, 500 Kr., udgaa. Forslaget er indsat i det andet Ting. Dette Fredsbureau i Bern er en ganske privat Institution, og det maa vel tilkomme den ærede Minister selv at undersøge, om det er noget, der har den Betydning og Interesse, at det bør støttes af Staten. Saa længe dette ikke er sket, og Forslaget altsaa ikke fremkommer fra den ærede Ministers Side, finder jeg det ganske i sin Orden, at Tinget modsætter sig et saadant Tilskud.

Th. Nielsen: Uendingsforslaget Nr. 6 behøver jeg ikke at udtale mig om, da det er en meget gammel Bekendt. De Grunde, der ere anførte mod Forslaget fra den Side, hvortil jeg hører, er, at vi mene, at det har en vis Sammenhæng med Oprettelsen af et nyt Departement i Udenrigsministeriet. Det har hidtil været Sagens historiske Gang, og det er fra vor Side begrundet saa ofte, at jeg ikke finder Anledning til at komme nærmere ind derpaa. — Angaaende Uendingsforslaget under Nr. 7 forekommer det mig, at Udvalgets Flertal har været noget nøjeregnende, naar det ogsaa vil have denne ubetydelige Bevilling paa 500 Kr. til Fredsbureauet i Bern udstemt. Den ærede Udenrigsminister, der jo

ikke har stillet Forslaget, udtalte i Folketinget, at det i og for sig kunde være et meget godt Forslag, selv om han ganske vist var i Tvivl om, at Bureauet vilde kunne udføre sin Hensigt, men udtalte sig i øvrigt i Realiteten nærmest i Retning af, at han ikke havde noget imod det, og han har jo heller ikke stillet noget Forslag om, at de 500 Kr. skulle udgaa. Det vil vist være de ærede Herrer bekendt, hvad Formaålet er med dette Fredsbureau, nemlig at samle de forskellige Traktater og Bølgiftskendelser, der ere truffene imellem de forskellige Lande, og de forskellige Strids spørgsmål, der ere opstaaede imellem dem i Retning af Grænsstridigheder osv., saaledes, at hvis slige skulle opstaa igen, kunde Bureauet give Oplysninger, og da det staar eller kan komme til at staa i Forbindelse med Pressen i forskellige Lande, kan det altid have nogen Betydning. 500 Kr. ere desuden en saa ubetydelig Sum, at selve dens Størrelse ikke kan forvolde nogen Bømskelighed. Svejts giver 1,000 Kr. Der er maaste ikke andre Lande, der for Øjeblikket give Tilskud, men i alt Fald venter man, at andre Lande ogsaa ville give et saadant.

Jeg antager ikke, at den højtærede Formand vil have noget imod, at jeg, med det samme, jeg har Ordet, gør en almindelig Bemærkning om de mange — jeg tør sige de fleste af de Uendringer, der her foreligge, nemlig alle Bevillingerne til provisoriske Foranstaltninger. Der er i alt stillet 90 Uendingsforslag, og deraf er der, saa vidt jeg ser, 63, der vedrøre provisoriske Bevillinger, eller som i alt Fald ere gamle Bekendte, som vi ofte have behandlet her i Tinget. Om disse vil jeg, for ikke at blive nødt til, hver Gang disse enkelte Uendingsforslag komme frem, at gentage det samme, kort og godt udtale, at det Standpunkt, som den Side, hvortil jeg hører, indtager over for dem, er det samme som tidligere. Vi kunne ikke erkende, at provisoriske Love i den Forstand ere bestaaende Love, at de kunne sammenlignes med Love, der ere vedtagne her i Rigsdagen. De ligge jo her som Forslag, og først naar deres Stæbne er afgjort, mene vi, at Tiden er kommen til at kunne give disse Bevillinger, alt efter som disse Love afgøres. Vi maa derfor, som nævnt, sige nej til alle disse gamle Bekendte, 63 i Tallet, som jeg her har nævnt. Jeg har for Resten under Behandlingen af de provisoriske Love her for kort Tid siden angivet min Stilling til dem, og jeg antager med det samme mine Meningsfællers, saa jeg behøver ikke i Dag, efter at have fremført disse Bemærkninger, at udtale mig videre derom.